

TELEGRAFUL ROMANU.

Nº 96. — ANULU XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foieșilor pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii străine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inserațele se plătesc pentru între o oră cu 7. cr. sîrul, pentru a două o oră cu $5\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, in 24 Novembre (6 Dec.) 1868.

Evenimente politice.

Importanța celor petrecute în siedintele dietalei din urmă ne constringe la angustă rubrică acăstă. Ne restringem să dăruiam incunoscinția pre cetitorii, că listă ministrilor din România e: Dimitrie Ghica a presedinte și min. de externe, Cogalniceanu de interne, V. Boierescu de justiție, Papadopolu de culte și instrucție publică, Al. Goleșcu de finanțe și colon. Ducă de resbelu.

Dietă Ungariei.

(Urmare.)

In siedintă din 25 Novembre urmăză după bar. Eötvös.

Böhmchess, carele apară privilegiile săsilor din Transilvania. Nicolics nu se învoiesc cu nici unul din proiectele asternute pre măsă casei, pentru că nici unul nu garantează de ajunsu integritatea statului.

Stratimirovics crede că exprima o sapă recunoscută de toti de către privesc în proiectul de satia deslegarea unei cestiuni de viață a patriei. Deslegarea fericita a cestiunii naționalităților e o garantie pentru venitoriu. Deslegarea cea fericita o aterna densulu dela considerarea spiritului tempului, carea e neincunjurabile, dela credință în instituțiile liberali, dela ferirea de tendinție desnaționalisatorie, dela înlaturarea unei alipiri ultraiste de dreptul istoric de o parte și de tineretă la rasa de alta parte și dela radicarea tuturor la ideea statului. Cându privesc proiectul de pre măsă casei, i se imbiia convingerea, că elu aplica tradiții vechi istorice la unu fenomen nou în viață culturei și statelor popoarelor: la ideea naționalităției. Se necunoște pre satia libertățea de care e legată însemnatatea acestei idei și de aceea se vorbesc de drepturile individului și limbă lui, pre căndu aru fi să se trateze de proporțiunea naționalităției genetice către statu.

In decursul vorbirei cere dezvoltarea egalei îndreptățiri că unu postulat alu dezvoltării culturale și alu progresului libertăției. Legea naționalităților sa nu cuprinda nimic ce e contrariu integrăției statului, dară iera de alta parte sa nu cuprinda nimic ce aru voia să facă din Ungaria altceva de cătu Ungaria. Aici inse să fia marginea pretensiunilor. Nici unu felu de motive, cu deosebire din preingrijire către magiara cu pagubă celorulalte, sa nu produca o lege neindestulitoare de naționalitate. Acăstă aru provocă spiritul tempului la luptă, cărei nici o putere, fia ea cătu de mare, n'a pututu sa resiste. Centralizarea e condamnata în toate părțile. Mâne poimâne ea va fi nepossible să cu atâtua mai nepossible in in unu statu poliglotu (de multe limbi).

Amintesce că ne află in unu tempu plinu de fatalități cându trebuie cineva să nu stea mortisul pre lângă idei învechite, căci acele, cum e și cea de a îngriji numai de naționalitatea magiara, potu aduce desamagiri amare. Vorbitoriul, care a fostu oare-cându (1848-49) unu contrar loial alu magiarilor e astazi pentru o intelect-gere fratișesc. Pentru salvarea libertăției rōga dietă a respinge proiectul majorităției.

Iancovics spriginesce proiectul majorităției.

Fabritius spriginesce pre Böhmchess Gr. Turye pentru proiectul comisiunei.

Eitel arata greutatea, ce se nasce pentru nemagiari din proiectul pusul la desbatere și nu lu primește de base pentru desbaterea speciale.

Lud. Plahy spune că slavii suntu deplinu multiamiti cu proiectul comisiunei centrale.

Dobrzansky dice că venitorulu patriei aterna dela deslegarea cestiunii din desbatere. Pentru a ajunge la o deslegare buna nu trebuie credințu, că naționalitățile nemagiare potu fi tratate că straine și ca ele să se multiamésca cu ori ce feramatura de pâne. Se atatura lângă proiectul lui Mocioni, pentru că acăstă corespunde mai multu drepturilor naționalităților, după cum acele suntu garantate în nenumerați articuli de lege. Naționalitățile nu voru să daraburăsca tiéra, dară voru să-si asigure întrebuintarea libera a limbei loru. Naționalitățile voru să trăiescă, precăndu proiectul majorităției le negă viéti. De că va primi casă proiectul majorităției vine în contradicție și cu dreptul pozitiv. Dietă nu a promisă ca va regula drepturile individuali ale naționalităților nemagiare, ei a le naționalităților. Cum ea naționalitățile nu aru fi avutu nici odată drepturi, e o parere falsă. Acelea, parte mare, au fostu în tiéra pâna a nu veni Ungaria, parte a fostu chiamate cu condiția de a li se garantă drepturile. Români au avutu aci înainte de Unguri imperiul loru; slavii de nordu inca sub Mathia I se aflau că națione de sine, serbi suntu parte mai vechi decătu ungurii parte au venit la chiamarea lui Leopoldu I în tiéra spre a o apară de turci; nemții au facutu din căte o pusta locu de locuitu etc.

Vorbitoriul citează o sumă de articuli de lege, prin cari dovedescă că după dreptul să se cuvine naționalităților individualitate. În titlulu regilor figura și acela de „Ducele russinilor“. Drepturile ce le avura naționalitățile nu trebuie schimbate cu privilegiile. Drepturile suntu barierele naționalităților. Celu dintău rege, Stefanu a purtat titlulu „rex Hungariae“ (regele Ungariei); de aci înse pâna la „rex Hungarorum“ (regele ungurilor) e o cale bunica. Una națione politică ungarăsca însemnăza suprematia ungurilor. Naționalitățile voru să scape de acăsta suprematia și de aceea cauta să aperă drepturile loru.

Proiectul comisiunei centrale cuprinde în sine unu privilegiu fatal, ungurilor. Înse precum o națione nu constă numai din clase singurate, ci din tota totalitatea sea, și Ungaria nu constă din o națione singura, nici numai în favore unei, ci din multe. Naționea politică ungarăsca cuprinde tiéra intră; sub egida a celei a înse ungrimea nu trebuie să apese pre celelalte națiuni egalu îndreptățite.

Descrie dezvoltarea drepturilor fiacărei naționalități după istoria și arata dezvoltarea celor trei națiuni a le Transilvaniei de căndu acăstă deveni de sine. Expressiunea naționei politice e unu non sensu, de cărare a se reduce numai la unguri. Tote naționalitățile suntu părți integrătorie a le națiunei politice; proiectul comisiunei centrale înse nu exprima împregiurarea acăstă și asi jumătatea apusene a imperiului va face Ungariei in acestu punctu concurență, carei căstă din urma nu va pute să corespunda. La noi cetățenii statului voru fi constrinsi a abdice de naționalitatea loru în favore ungurilor, de cărare voru ca să se folosescă de drepturile loru politice. Prin acăstă înse eata ansa de certă și de ură, pentru că proiectul nu multiamesece pre aceia pentru care este facutu; pentru că naționalitățile suntu în proiect privite de aceea, ce ele nu suntu — de straine. Se atatura dară lângă proiectul minorităției, care cuprinde pacea internă și indestulirea naționalităților și fericirea patriei comune.

Dupa o observare personală a lui Iankovich are cuventul,

Makray, carele recunoște însemnatatea cestiunii, mai alesu acum cându după parerea densului Russa se nisuescă a ocupă gurile dunarei

să i amută pre români, o națione iubită de libertate asupra Ungariei. Deci se alatura lângă propunerea lui Deák.

Borla se miră de comentariile cele minunate ce se facu in dieta conceptelor de libertate și egalitate. Densulu vede numai in proiectul minorităției libertatea cea adeverata a naționalităților lângă care se și alatura.

In siedintă dela 26 Novembre după autenticarea protocolui și mai multe incuse să ia la desbatere bugetul ministerului de finanțe, care terminânduse curendu face locu proiectului naționalităților.

Hunfalvi e pentru proiectul comisiunei.

Hodosiu pentru proiectul minorităției. *)

Dapsi pentru elaboratul lui Deák

Miletics pentru proiectul minorităției. Densulu și ceteșe cuventarea. Face recenzie proiectului majorităței și minorităției. La observările lui Bartal, că naționalitatea să se lasă de ostilități, respunde că a se opune perderei naționalităților nu e ostilitate. Naționalitatea nici odată nu voru purta cu răbdare suprimarea loru și de cărare vine lucrul la extremu, apoi mai bine să se centopeșe intr-o națione mare ce are viitoru mare. Ideea de naționalitate e atât de momentuoșă încătu popoarele mai bine pără unu tempu jugulu absolutismului, precum facu nemții, cari pentru unitatea naționale suferă jugulu regimului bismarckianu.

Kovassay pentru elaboratul lui Deák. Dupa densulu o lege speciale pentru naționalități e de prisosu, pentru că unde e libertate politică e și libertate națională.

Vladu, după ce desvăluă istoria miscării naționale in Ungaria dice că nu e multamită cu nici unul din proiectele aduse in dieta. Densulu aru si apelat la concesiunile cele mai mari. Pote să fia limbă magiara a regimului și a parlamentului, numai la jurisdictiuni să fia garantata limbă naționale. Cere dară că la desbaterea speciale să se ieșe dreptu base proiectul elaborat la 1861 de Andrássy, Ivánka, Tisza și altii sub presedintă bar. Eötvös și asigura că după acelu proiectu naționalitate voru fi multamite. (Să da propunerea in scrisu).

Stefanides e pentru elaboratul lui Deák.

In siedintă dela 27 Novembre Ernest Simony urgă ordinea dilei. Mai departe cere că sa asterna casei cartea rosia, pentru că să se înstruiște deputații despre politică esternă.

P. Somisch dechiara că tote actele delegațiilor se voru asterne dietei.

Bar. Luzzensky dice că cartea rosia e gata și se poate împărtă numai decătu.

Trecendu la ordinea dilei

Mihali dice că spre a multamă naționalitățile nu e altu ce-va de lipsă decătu aplicarea principiului enunciata la 1848; e pentru proiectul minorităției.

Iusthe pentru proiectul comisiunei centrale.

Rannicher propune că legea sa nu se estindă și asupră Transilvaniei. **)

Madocsányi e pentru elaboratul lui Deák.

A. Romanu concede că cestiunea ungarăsca nu a fostu alta decătu cestiunea naționalității.

*) Cuventarea o vom reproduce întrăga R.

**) Cuventarea o vom publica cu alta ocazie. R.

tilor, ea însă era și cestiușa libertăției, dualismul o face însă cestiușa de egoismu naționale. Elaboratulu lui Deák e o copia a doctrinei de centralizare din tempii lui Bach. Dechiara că astăzi nici proiectul lui Vladu nu-l mai multeameșce. Cere că dietă sa defineze apriatu, care e sferă limbei ungurești că mijlocitoria să unde se începe cercul activității limbei naționalităților. Dice că s'a adus Americă că exemplu. Densulu aru dori libertatea din Americă, pentru că atunci nu mai e cestiușa de naționalitate. În fine atrage astiunea casei asupră principiilor depuse de bar. Eötvös în carteau sea despre naționalitate, în cari se dice că cestiușa naționalităților nu se deslează pre calea majorităților, ci pre cea a dreptăției și ecităției.

St. Szilágyi e pentru elaboratulu lui Deák; Stojakovic s pentru alu minorităției.

Babesiu vede în cestiușa naționalităților o cestiușa de viață a patriei. Dupa doctrină ungurăescă e poporul fără de naționalitate o massa ce nu compenesc nimică în viață publică a statului. Pretinde înarticularea egalei indreptățiri a naționalităților, pentru că pote veni altu regim carele să nu ia în considerație concesiunile de acum. În Austria a recunoscutu constituțiaegală indreptățire a naționalităților și dreptul limbii pentru toți oicele. Scopulu cardinal a unui statu e servirea poporului sele. Dêca perde acestu scopu din vedere, pericolitează să există statul.

Președintele aduce aminte că astăzi au a se alege membri croati în comisiunea diariului. La propunerea lui Tisza se mai continua cestiușa naționalităților.

Czordă pledează pentru proiectul comisiunei centrale.

Florianu Vargă e pentru votul minorităției. Nelinisce mare se facă în casa, când vorbitorul dise, că proiectul comisiunei centrale sapa grăpă naționalităților și apoi e sciu, că cine sapa grăpă altui a cade insuși în ea.

N. Bano renunță dela cuventu. (Applause entuziastice).

Al. Bohatiel vede în proiectul comisiunei centrale negația (tagaduirea) principiilor exprese de subcomisiunea emisă pentru elaborarea proiectului. Prin acăstă s'a raportu naționalităților nemagiare toți sperantile că le-au adus ele legislative. Arata că proiectul minorităției se radă în temeliu egalei indreptățiri, principiu recunoscut de barbati cei mai ilustri de statu. Concede că în proiectul spriginitu de densulu e principiu numai una modu spre ajungerea scopului; sunt multi paragrafi, cari trebuie schimbati. Declarându densulu acăstă nu poate să nu amintescă de acele suspiciuni, prin cari operatorii votului minorităției să poată fi infatisati de separatisti. Spre a respinge acăstă amintesc oratorul dăoue fapte din 1849. Speră că naționalitatea și voru documentă patriotismul după cum le va garanta și lega drepturile. Nu doresce daraburirea, ci liberă întrebuintare a limbii.

Puscariu. Cestiușa uniunii e pusa de către pre măsă dietei. Cred că din ideia unei uniunii mai intime a Ungariei cu Transilvania nu poate urmă că drepturile ce le-au avut națiunile acolo să le pierdă, ci aceleia să se estindă asupră tuturor. Se alatura lângă parerea antevorbitorului.

Mat. Popu Grideanu pretinde că cestiușa acăstă să se desleze numai după o convincere conscientioasă. E pentru o deslegare cu sânge rece și pentru departarea de pretensiuni pre mari și de suspiciuni de alta parte.

Dupa acăstă se alegă membri croati în comisiunea diariului.

Cuventarea deputatului Dr. Aleandru Mocioni.

în siedintă de marti 24 noiembrie în dietă ung la desbaterea causei de naționalitate.

(Urmare.)

Cultura este aceea care sternesce în omu consciuntă, cultură (se audim!) a sternită consciuntă și în națiuni, și o desvoltă neincetată. Cea lalta cauza jace în direcția democratică a constituționalismului; cându de odată cu suveranitatea poporului s'a prochiamat și drepturile cardinale ale individului său libertatea individuală, a fostu neaperat de lipsa a cercă o garantie pentru acăstă libertate, iera garanția nu s'a potutu găsi de

cătu în egală indreptățire politica adeca în constituția democratică.

Pre cătu timpu a domnitu absolutismul și constituția feudală, poporul și limbă lui n'a fostu invrednicite de nici o considerație, precum dovedește acăstă pră bine exemplul patriei noastre, unde o limbă morăta a fostu în stare să sustina unu statu aproape o mia de ani. Dar în momentul, în care s'a prochiamat indreptățirea egală, delocu ce poporului i s'a permis influența în dezvoltarea vietii de statu, în acelu momentu ideia naționalității a aparutu pre terenul luptelor penru limba.

Dreptu aceea, dêca ideia de naționalitate este efluință unor principii ce au străbatutu societatea noastră întrăga și tota cultură noastră, este pră naturalu cumca acea ideia numai asié amu poté impiedecă, dêca amu și în stare să impede cămă și să transformăm tota acele principii.

No măsu sci inchină ideii de naționalitate, dêca indreptățirea ei ar fi numai o generalitate; dar — în parerea mea — indreptățirea ideii de naționalitate contine posibilitatea libertăției individuale și posibilitatea dezvoltării genului omenescu.

Idea de naționalitate, precum dîseu, și are o cauza în direcția democratică a constituționalismului, dar — precum libertatea individuală și mediocitu dezvoltarea individului e cu putinția numai pre basă democratice, totu asié de alta parte ideia de naționalitate este o condiție preme gătoria a democraticei. (Sgomoto.) Democratia numai asié e binefacțoria și posibila, dêca s'au cultivați nu numai călăva său mulți, ci poporul întregu în masa, dêca poporul întregu e capace să folosesc drepturile politice. (Adeveratul el!) Acum, On. Casa! desi claselor mai avute e cu putinția a se califică prin cultură unei națiuni străine, mi se pare înse că cultivarea poporului în masa nu poate să fie de cătu națională, astfelu dăra dezvoltarea (cultivarea) națională este o condiție premergătoare a democraticei.

Dîseu că în posibilitatea dezvoltării genului omenescu astu motivul alu doilea pentru indreptățirea ideii de naționalitate. Fiecare națiune posiede calități și inclinații proprii, fiecare națiune este că și unu organu naturalu spiretual alu genului omenescu, iera meniuția acestui organu jace întră indeplinirea unor funcțiuni anumite ce competu numai lui, — și precum scopulu supremu alu libertății individuale său a drepturilor naturali nu poate fi altul de cătu dezvoltarea cea mai mare posibila a individului și mediocitu a genului omenescu, iera caușa finală și cea mai profunda nu poate fi altă de cătu nemarginită diferență, ce existe între individi: astfelu este și cu ideia de naționalitate, care nu e de căto aplicarea la națiuni a acestei teorii despre drepturile neprescriptibile; scopulu finalu și celu mai sublimu nu e altă de cătu supremă dezvoltare posibila a națunei și mediocitu a genului omenescu; caușa finale și cea mai profunda nu e altă, de cătu nemarginită diferență ce existe înre singuratele națiuni.

In respectul acăstă asié cred că fiecare națiun este unu ce nesuplinibile, unu ce providental: și de aceea în privință acăstă fiecare națiun este de o parte nisunntă și spre suprematia, de alta parte isolarea națională său peșterecerea consecintelor de independentă națională. Si ună și altă sunt contrarie regulelor naturale și perpetue ale întregului nostru progresu, și de aceea — în parerarea mea — de să le e cu putinția a se sustine cătu timpu, nu se potu susține lungu și pururea.

Suprematia este contraria legilor naturali ale progresului, căci neaperat impiedeca pururea dezvoltarea libera a altel națiuni. Iera isolarea e contraria pentru aceea, căci chiamarea națiunilor nu este desbinarea între sine, ci conlucrarea în conciliere pentru a ajunge la scopulu comunu.

Adese ori i se impută ideii de naționalitate ca densă ar fi contraria nisunntelor ce se manifestă în fiecare di pre terenul socialu: căci poporale și statele se insoltescu și se aliéza totu mai tare, neconu sa se desbine. Marturisescu că în astă privință concedu dreptu celoră, cari prin acăstă momentu voru se combata isolarea națională, desbinarea națiunilor; dar nu li potu con-

cedea dreptu atunci, cându acestu momentu vreau să lu folosescă de argumentu în contră egalei indreptățiri naționale.

Precum la individi asié și la națiuni, cultură mai năla nu sterge caracterele, ci numai nobilită calitățile și inclinaționile lor, le conduce la concepe mai chiară despre problemă lor propria și despre problemă comună genului omenescu, — astfelu în cătu precum la individi asié și la națiuni, înfrățirea numai atunci e cu putinția, dêca se intenția pre basă respectă reciprocă a drepturilor, dêca singuratele națiuni se recunosc de subiecte de dreptu; că atari voru progresă cu atâtă mai vînosu și mai rapede, cu cătu mai multu voru fi capaci a precepe problemă comună.

In astă privinția, o potu spune, că ideia de naționalitate nu numai că nu e contraria cosmopolitismului, ci este o condiție premergătoare a adeveratului cosmopolitismu, astfelu în cătu potu cătă cuvințele unui ilustru scriitoru nemtiesen ce dice că: adeveratul cosmopolitismu este acea biserica mare, carea nu se poate intemeia de cătu pre stelpii (radiemii) cei tari ai naționalităților.

Premiindu aceste (Sgomotu), primă și cea mai mare pretensiune națională nu poate fi altă, de cătu ascurarea existenții și dezvoltării individualității naționale. Si de óra ce e vorbă se ascurăram prin lege pretensiunile naționali, este naturalu ca afacerea noastră prima nu poate fi altă de cătu prin lege să dămu garanție existenței și dezvoltării individualității naționale.

Acăstă e aea ce se cuprinde în proiectul meu, e ceea ce lipsesc din testul comisiunii centrale.

Amu auditu dicindu-se de multe ori contra proiectului nostru, cumca ar fi în opusetiune cu ideia fundamentală de statu, căci recunoște în tiéra naționi mai multe de cătu ună. Sar poté sa aiba dreptu dêca vorbă ar fi: cătă națiuni politice suntu într-o tiéra: (Strigări! Asié e!) de să, precum sciu io, în statele unde suntu naționalități mai multe, numirea de „națione politica“ se incunjura, și se folosesc de comunu numirea „poporulu“

Dar dêca națione politica poate se tie numai ună, acăstă nu eschide posibilitatea ca legalitatea să recunoște ceea ce în tiéra există în sapă, adica există mai multe națiuni întru intielesu „geneticu“, — căci acestu intielesu este celu adeverat pentru conceptul de națion.

Amu auditu de multe ori ca statul nu poate recunoște asemene universități, dar poate concede că pre basă asociației libere sa se înfintize atari universități, în cari sa potă participă fiecare individ, și astfelu asemene universitate va corespunde naționalității de să nu intru intielesu juridicu ci în celu matematicu, prin urmare va ajunge la acelă-si scopu de să pre alta cale.

Asemene parere n'o potu partini deplinu. N'o potu partini pentru acea desclinare esențială ce existe între națiuni și între atari asociații înfintate pre basă asociării libere. Fiecare corporație înfintată prin asociare libera, gasesce basă existenției sale materiali și morali în vointă statului; asemene corporație este pururea instrumentu spre unu scopu ce jace în afara de ea; dreptatea ori-ce corporație de asemene natura poate as fie subiectu numai drepturilor castigate, pre cari statul are și dreptul și detorintă sa i le dețină în momentul acelă cându asemene corporație i sar paré contraria ideii fundamentale de statu.

De aci este diferența esențială pâna la naționalități. Tocmă pentru acăstă îndrasnescu să afirmu în astă privinția că din punctul de vedere juridicu nu se poate — sa li se denegă cu atâtă mai vînosu, că nu cumva statul sa vina în opusetiune cu propriu sea ideia fundamentală.

Natiunea, că unu produptu al eternelor legi naturali, și gasesce basă existenției sale materiali și spiretuali nu în noterea statului, ci în poterea ce domnește în ordinea mai năla a lucrurilor. Natiunea e că și individulu, nu-si are scopulu ajuarea ei în sine, în dezvoltarea propria, este scopu de sine, și de acea e subiect de drepturi fundamentali său cardinali, dreptu aceea scopulu naționalei este identic cu naționea, și nu e alta de cătu efluință unei poteri domnitoare mai năla; din astă cauza acăstă scopu nu va face opusetiune ideii fundamentale de statu, în tocma precum nu va face acea potere domnitoria,

Pentru acésta statul, déca nu vrea se-si de nege propri'a sea menitune, — statul alu cărui problema este a garantă condițiunile desvoltării; — statul, dicu, nu pote denegă națiunilor recunoșcerea legală a drepturilor cardinali.

Scopul dura este desvoltarea națională. Problema nostra de astăzi este, sa dăm condițiunile legale spre cea mai perfectă realizare a scopului. Testul comisiiunii centrali din contra, nu numai ca nu recunoște drepturile cardinali ale națiunilor genetice ce locuesc în tiéra, nu numai concede condițiunile necesare dezvoltării acestora, ci tocmai denegă ori ce condiție de desvoltare, adeca: inca neci existența națiunilor din tiéra nu o recunoște (contradicteri). Aici in camera inca nu s'a disu, dar s'a scrisu prin diurnale cumea legelatiunea este indreptată spre acésta caci — precum se disu acolo — legelatiunea n'are sa se ocupe de scopuri teoretice deduse din filosofia si cari se stabilescu in numele națiunilor; ci trebuie sa grigescă de acele scopuri concrete spre cari tientesc singurăci membri ai naționalităților.

Eu asié credu, On. casa! ca déca intre naționalități suntu unii individi, cari tientesc spre scopuri ce nu potu conveni statului, déca suntu numai multi ci toti, inca si atunci este tréba politiei a preventi realizarea acestor scopuri, este tréba judecatoriei a pedepsí pre cei vinovati, dar pentru acésta legelatiunea defel nu pote că pre o națione intréga s'o despóia de drepturile ei, (Strigări: Nu vrea nimene!) dar tocmai acésta ar face legelatiunea pre bas'a testului de la comisiunea centrală.

Asié credu ca recunoșcerea drepturilor cardinali ale unei națiuni, déca s'ar face pendinte de la programul ei politicu, ar si o procedura atâtă de sioda că si cându individului numai asié i s'ar ascură drepturile cardinali déca ar aduce dela politia atestatu de portare buna.

A sustiené drepturile cardinali a le națiunei, a scutí aceste drepturi, — iéca problem'a morală a statului!

Va sa dică, sub neci unu pretestu si din neci o cauza statulu nu pote denegă recunoșcerea legală a drepturilor cardinali. Aici legelatiunea din capulu locului pedepsesc pre o națione cu pedeps'a cea mai mare, cu despóarea de drepturi, (Strigări: in care punctu?) marturisescu ca prin acésta comisiunea centrală nu-si radica unu monumentu splendidu liberalismului seu, dar trebuie sa spunu ea de un'a s'a vitatu cu totou, a vitatu ca secloului nostru i s'a rezervat a desceptă națiunile din somnul adâncu. Si déca pre națiunile — a căror chiamare este a influențăi că faptori creatori in istoria genului omeneșu — acestea le-ar poté impededă cu forța, acésta va durá numai putinu timpu, si apoi ar deveni cu atâtă mai pericolose pentru statu. (Strigări: Oho!)

Dar le delaturu tóte acestea, si me ducu putintel in pusețiunea comisiunii centrale.

Comisiunea centrală dice ca acésta cestiune o va deslegă pre bas'a libertăței individuale. Dar, On. Casa! a voi ascurarea pretensiunilor naționali si totodata a desface in atomele sele neorganice pre subiectulu primu si supremu alu acestor pretensiuni: pre națione, — astă in parerea mea atâtă va sa dică cătu tocmai nemicirea intereselor supreme naționale (strigări: Nu e asié!) si astfelu prin urmare nu pote sa fie vorba de ascură ea pretensiunilor naționali; căci la individu numai desvoltare individuală se pote cugetă, iéra din totalitatea individilor tocmai asié nu se pote forma o unitate, precum din petricele multe nu se formează statua. (Strigări: Nu e asié!) Voiu sa primescu pusețiunea testului dela comisiunea centrală, dar in asta privintia amu sa spunu iéra-si, cu parere de reu ca comisiunea centrală, precum a neconoscute esintă ideii de naționalitate, asié si aci a neconoscute esintă pretensiunilor naționali ale individului. Naționalitatea, fiind o facultate innascuta individualui, de orice moralmente se pote desvoltă, — e tot-oata unu dreptu. Acestu dreptu este nealienabilu că si insasi facultatea ce servește dreptului de baza. Dreptul de naționalitate nu este produsul individualui, prin urmare neci i se pote subordină, ci ramane dreptu fundamentalu.

Tóte drepturile fundamentale suntu de la naționa loru necondițiunate, tóte drepturile necondițiunate pretindu scutu legalu necondițiunat, si tocmai pre asta baza trebuie sa deslegămu

cestiunea, adeca On. Casa sa recunoșca cumea drepturile naționali ale individualui suntu necondițiunate, si prin urmare se li de pretotindene scutu necondițiunat. Acésta e pusețiunea ce ocupă contraproiectul meu. Acésta este pusețiunea ce a ocupat o pana acum legelatiunea noastră fatia de drepturile fundamentale. Neci in o adunare comunala, neci in o legatiune, nicairi pana acum nu s'a intemplat din demandatiunea legii veri o volisare, ca ore respectivilor individi voim sa li dăm séu nu — veri unu scutu legalu pentru unu séu altu dreptu fundamentalu alu loru. Nu-mi aducu a minte defel, si nu gasim in neci o constitutiune acea despusețiune, ca comunele, cercurile politice séu dora singurăci cetătieni d.e. după ce au ajunsu majoreni, — sa voteze intr'o privintia séu altă a supră drepturilor fundamentale si astfelu majoritatea eventuala sa otărcea in modu provisoriu despre sórtea drepturilor fundamentale ale singurăcilor.

Ori-cătu de sioda s'aru parea asemenea procedura, de-si aru si unicu in viéta constitutiunismului europeanu, totusi aru trece numai de o consecintia a acelei pusețiuni, ce a ocupat o comisiunea centrală in fată drepturilor cardinali naționali.

Celu mai importantu dreptu naționale, dreptul limbii, comisiunea contrala-lu léga de otâriile comunelor, municipiilor, corporatiunilor bisericesci si autorităților. Acum o asemenea otarie, ori ca corespunde intereselor poporului pre care-lu reprezinta adunările comunali si municipali, si atunci asemenea otarie este celu putinu de prisosu; ori ca nu corespunde ci e tocmai din contra, si in acestu casu din punctu de vedere juridicu otarie a nula, căci nimicesc drepturile singurăcilor.

Comisiunea in cauza de naționalitate dice in raportulu seu, ca prin lege vré sa ascură pretensiunile naționale, iéra de alta parte asié despune incătu tocmai pretensiunile naționale le nimicesc.

Dara ore comisiunea nu vine in contradicție cu sine insasi, cându de o parte vré sa ascură pretensiunile naționale iéra de alta parte propune astfelu de despusețiuni, prin cari limbă singurăcelor naționalități e alungată din capulu locului de pre multe terene, esentiale desvoltări? Astfelu este terenul administratiunei, astfelu terenul cuașificării mai inalte academice, astfelu terenul legelatiunei.

Nu sciu cum aru puté comisiunea centrală sa aducă acestea in consonantia cu libertatea individuală; căci déca voim sa prochiamănu principiul libertăței individuale, atunci mi-va concede sia-cine, ca neci o limbă nu se pote alungă de pre terenul administratiunei, cuașificării academice si a legelatiunei. Dara comisiunea centrală nimicesc numai indreptatirea egala a naționalităților, ci si egala indreptatirea politica prin aceea, ca o parte a locuitorilor tieri gustă necondițiunat dreptulu supremu politicu, participarea in legelatiune, pre cinea-lalta parte, carea este mai numerosa, numai condițiunat pote sa guste aceste drepturi, adeca numai sub condițiunea invetiției unei gramaticice.

In asta privintia, On. casa! amu demonstrat, ca testulu comisiunii centrali nu corespunde condițiunei prime. Din contra, contraprojectul purciedeu din pricerechiara a esentiei ideii de naționalitate, recunoscendu, ca drepturile naționale suntu necondițiunate, a ocupat acea pusețiune carea singura e in stare a deslegă cestiunea.

Dara sa presupunem ca totu ce amu disu despre ide'a de naționalitate este retacit, nebasatu, nu e la locu, e de aruncat, — sa presupunem ca eu n'amu pricepnul bine pretensiunile naționali si ca cu totulu altu punctu de vedere are sa ne servescă de cincisura; — totusi remane unu lucru ce nu pote fi trasu la indoilea, acel'a ca ori-cari aru si pretensiunile naționale, ele la o națione suntu de aceea-si natura că si la altă, si tocmai pentru ca suntu de o natura, pretindu scutu legalu de o natura egala. In parerea mea comisiunea centrală nu-sa satisfac tu respectului acestui-a.

Comisiunea centrală nu numai valema, ci nimicesc egala indreptatire, căci a priori radica o limbă deasupra legei, si pre acésta limbă nu numai o scutesce necondițiunat, ci o impune in modu demandativ; pre cându celor-a-lalte limbi le tinde numai unu scutu condițiunat. O face acésta — cum dice raportulu comisiunei — din cauza ca unu statu nu pote esiste fără de o limbă centrală oficială, fără de o limbă mijlocitoare. Vatemarea

egalei indreptatiri numai asié s'aru puté justifică, déca egal'a indreptatire aru eschide posibilitatea unei limbii centrali oficiale si mijlocitoare. Acésta contraprojectul nu o face. Contraprojectul susține nevateatul principiul de egal'a indreptatire, si tocmai acestu principiu de egal'a indreptatire este, carele necessariamente ne conduce la o limbă oficiale si mijlocitoare in centru. Mare este diferența intre aceste două proiecte, căci pre cându primul vatemandu egal'a indreptatire nu se bazează pre dreptu ci pre volnicia, alu doile se radiema tocmai pre base juridice. In § 4 din contraprojectul se dice apriatu, ca limb'a majoritatii relative a tieri este limb'a oficiale si mijlocitoare a statului.

Aici dura s'a rezervat apriatu necessitatea unei limbii oficiale si nu se eschide posibilitatea.

Amu disu ca nu este iertat a incungură principiul egalei indreptatiri. Egalitatea de dreptu nu pote fi in opusețiune cu ide'a fundamentală a statului; déca nu e in opusețiune, apoi nu-mi potu spune nici unu argument, carele aru indreptatii legelatiunea spre nimicirea indreptatirei egali.

Dara egal'a indreptatire nici ca pote fi contraria statului, — si cine aru denegă acésta, aru denegă doctrin'a cea vechia mai bine de două mii de ani a istoriei universale, aru denegă tesaurul celu mai scumpu alu progresului genului omenescu, aru denegă — faptele.

No voiu sa provocu la statulu federalivu alu Sutierii, dura voiu provocă la singurăcile loi cantone compuse de naționalități diferite. Aici găsimu pretutindenea, ca egal'a indreptatire esista numai in principiu si nu numai pre chârthia, ci si realizata in fapta.

A denegă egalitatea de dreptu, este mai multu, decătu a denegă fapte, este a elatină pétr'a fundamentală a statului, este a despoia statulu de indreptatirea lui morală de a esistă.

Că si la individi, asié si la naționi, unui popor i se vine necessariamente rol'a prima a suprematiei, carea se bazează pre prerogativele ce-i dau proprietățile si calitățile lui.

Asemenea suprematia naturală nu este eschisa din contraproject, contra unei asemenea suprematii nu se pote nimenea tângui, asemenea suprematia ori-cine o va recunoște si primi cu adeverata multiamire, — dura nu este cu putința a primi o suprematia ce nu-si are redacini in relatiile sapte, ci se bazează numai pre clausulele legilor.

Acésta suprematia se pote intipui numai pre două base, adeca ori pre drepturile mai mari castigate in urmarea descendintiei, ori pre fortia.

Cine se bazează pre prim'a, sa ne dovedeșca o descendintă superioră si me voiu inchină lui; pre a două in adeveru se pote basă sia-cine, care are a mâna puterea. Dara, On. Casa! precum de o parte este nu numai detorintia, ci si virtute a se pleca inaintea dreptului, astfelu de alta parte este slabiciune a se pleca inaintea fortiei. In asta privintia on. casa! testulu comisiunii centrale precum e stilisato, — nu voiu dice: cu intenție, dura in — realitate pretinde dela naționalitățile nemagiere astfelu de impossibilitate morală.

Sum convinsu, ca onorat'a casa nu va pretinde asié ce-va, nu va pretinde căci scie impreuna cu mine cumea naționi tocmai că si singurăcile au unu interesu mai săntu si mai pre susu decătu viéta: acestu interesu este onoreu, — a nioare acésta séu a ascultă de cerere, este de o potrivă impossibilitate morală.

Onorat'a Casa vede ins'a-si cumea projectul comisiunii nu corespunde condițiunei a două, adeca egalitatei de dreptu, căci contraprojectul corespunde deplinu.

A treia conditioane la deslegarea cestiunei este, precum avui ocazie a dice, ca sa se facă astfelu de despusețiuni că principiile stabilite sa nu remane numai pre hârthia, ci sa trăea si in viéta, adeca este punctul de privire alu conformitatei.

Ací numai două principii potu sa ne servescă de cincisura: primul e, ca pre cătu numai se pote sa deschidemu tuturor limbilor tóte terenelor esentale pentru desvoltare, iéra alu doile este că limb'a publică a massei poporului sa fia pre cătu numai se pote limb'a națională.

Spre scopulu acest'a, in parerea mea suntu două mijloce: Primul, déca noi vremu sa sustinemu principiul facultativ in tóte intregitățile si nemarginirea lui, si urmandu exemplul Belgiei vomu dice ca tóte limbile ce suntu indatinate in tiera se potu folosi liberu pretutindenea si pururea-

Acestă, on. Casa! în Belgia nu se poate executa în prissa, iera la noi este tocmai impossibilitate fizica. Deci, de către nu putem alege aceasta cale, nu ne mai ramane decât numai un'a, să ecăsta e aplicarea limbii la teritoriile. (Sgomotu.)

On. Casa! Marturisescu, ca me surprinde desplacerea ce intempiu (Sgomotu) când vorbesc despre necesitatea teritoriilor limbistică, căci nici testulu comisiunii centrale n'a incungurat teritoriile limbistică. (Stâng'a estrema: Asiā e!)

On. Casa! De multe ori amu auditu dicendum despre teritoriile limbistică ca înființarea acestor a n'aru fi alta decât regresarea în acea epoca barbara, când nu numai singurătatele naționalități dăra inca și — nu-mi aducu aminte cum se dice ungurescă „die Geschlechter“, gentilitate (Strigări: A nemek!) — asiā, gentilitățile inca se isolau. Eu asiā crede ea, de către voim sa dăm limbilor drepturi, apoi teritoriile naționale nu sunt decât eluiția acelei legi naturale simple și perpetue, carea pre orice vietitoriu lu léga de tempu și spatiu. Va se dica, teritoriile naționale nu se potu incungură.

De aci din punctul conformității numai acea întrebare mai poate fi ca: cum sa se înființeze teritoriile limbistică în modu mai corespunditoriu?

Fără îndoială e, ca fia-care va dice aci cumea asiā se poate înființa în modu mai simplu și mai corespunditoriu, de către pre unu teritoriu se indatăna limbi cătu mai putine sau doar numai un'a. Asiā dăra tocmai din principiul de a ne conformă scopului, se nasce că și o consecință principiului arondărei, ce se cuprindă în contraproiect.

Principiul arondărei nu isvorășe din ideia juridică a naționalității, nu e principiu fundamental, și de aceea lu înscrâmu sub punctul de vedere al conformității. Din astă cauza, sună gata a primă alta modalitate de locu în momentul acela, în care me voi fi convinsu ca există altă mai corespundătoare pentru a realiza indreptățirea egala a limbilor.

Principiul de arondare nu poate fi contrari unității teritoriale și politice a statului. Nu e contrari unității teritoriale, căci nu desbina nici o parte a dela teritoriul statului, că sa o aneseze la altu statu sau sa formeze unu statu separat (Sgomotu). Nu e contrari unității politice căci — în parere mea — condiția unității o constituie guvernarea și legislația unită, și în astă privință nu există nici un punct în contraproiect, care sa atace unitatea politica și care nu si aru aflată primă sea condiție tocmai în această unitate.

Se dice ca principiul de arondare nu e contrari unității statului, dăra pregătesc vătarea acestei unități.

De către unitatea statului va fi periclitată prin aceea, ca în tierra voru există teritorii naționale eschiziv ale unei limbi singure și nemagiere, apoi nici sistemul centralizatoriu nu va delatură acestu pericol, căci chiar după astă sisteme se poate sa fie într'unu comitat numai o limbă pentru protocol d. e. în comitatul Carașului numai limbă română. Deci, de către pericolul intru acela, apoi e pericolul dejă în aceea, ca în tierra există mai multe naționalități, iera acestu pericolu nu lu vomu delatură prin aceea, ca nu vomu multiam pre majoritate, prin aceea ca vomu ignoră nisintele majorității, cari nu suntu contrarie statului, ci incapă cu statului. (O voce: Asiā e! Sgomotu. Ilărătate.)

Acum recapitulându pre scurtu cele înscrăte (Saudim! Sgomotu) voi dice: contraprojectul e caracterizat de recunoșterea individualității naționale, necondiționarea drepturilor naționale ale individului, principiul de indreptățire egala, și conformarea cea mai mare posibilă.

Din contra, projectul comisiunii centrale e caracterizat de:

1. ignorarea națiunilor din tierra;
2. pestarea sau scutirea numai de jumetate a drepturilor naționale ale individului;
3. nimicirea indreptățirei egale; și
4. neconformarea la scopu.

Acum, On. Casa! de către nu este corespunditoriu a avé 3 limbi, apoi a avé 6 este și mai puțin corespunditoriu. (Sgomotu). Me rogă de iertare, intru intielesulu contraprojectului, unu comitat poate sa aiba celu multu 3 limbi; dăra după testulu comisiunii centrale voru fi celu potențu 6, căci 1/5 a oficialilor municipali, procedindu cu legea poate sa-si aléga după placu cutare limbă pentru consultare și protocolul de-si n'aru fi in-

datinata în comitatul său tocmai nu s'ară aflată în comitatul de felu o națiune de acea limbă, asiā, de-mi e permisă sa aducu un exemplu: În comitatul Temesului aru fi destul 1/5 a reprezentatorilor pentru că sa pretindă limbă slovacă, și cu legea a mâna aru puté-o pretinde, de către nu din alta cauza, apoi celu putienă de siéga.

De către 6 limbi pre unu teritoriu, este neconformitatea cea mai mare, ce se poate intui, căci de vomu dice că 6 limbi într'unu comitat nu e necoresponditoriu, apoi nu sciu cu ce dreptu s'ară puté dice că 6 limbi în centrul aru fi lucru necoresponditoriu? Eu dicu, că e necoresponditoriu și în centrul și în comitate.

Dupa totă acestea, acum potu spune pre scurtu cumca testulu său proiectul comisiunii centrale numai unu principiu sustine în totă chiaritatea să-lu urmarește cu totă consecință și acestu principiu este suprematia legală a națiunii magiare. De aceea potu dice că proiectul acesta nu e alta decât o ediție nouă qualificată a legilor din 1836, 1840, 1844, și 1848 (sgomotu). În esență e totu aceea este ideea fundamentală, totu aceea e nisintă principala, numai formă să schimba. Dăra, on. casa! când inscriau causele ideei de naționalitate, amu tacutu cu totul despre acele legi; amu tacutu căci nu este nimenea, care sa nu scie cumca în Ungaria cauza mai de aproape a ideei de naționalitate au fostu tocmai acele legi. (Contradicteri.) Totă se potu negă, sa poftiti a negă. (Dăra și absurdul se potu totă afirma!

Acum, on. casa! a voi o deslegare ferică a cestui de naționalitate pre calea aceea, pre care a venit în tierra nostra spre nefericire, — asiā ceva n'asuu puté incuviință.

Contraprojectul meu îndrăgescu să-lu recomandu atențunei și partinirei onoratei case, și credu că nu-lu potu recomanda mai bine, decât imprumutandu cuvintele proprie ale lui ministrul de cultu scrise într'unu opu celebru alu seu, alu căruia titlu e: „Einfluss der herrschenden Ideen des neunzehnten Jahrhunderts auf den Staat.“ (Miscare). Eu opulu l'amu cettu nemtiescă, deci și citatia voioi îndrăgescu a o celă nemtiescă. Aceste cuvinte suntu: „Ueberall, wo man die nothwendige Entwicklung und Umgestaltung der Begriffe nicht zu hindern vermag, und doch die entsprechende Veränderung der politischen Verhältnisse nicht gestatten will, entsteht früher oder später ein Kampf, der immer mit dem Triumphe der herrschenden Begriffe über die Verfassung endet; denn der menschliche Geist, der, seiner Bestimmung folgend, immer forschreitet, kann durch materielle Mittel der Staatsgewalt unterdrückt, aber nie wirklich besiegt werden.“

Dupa cele căte amu desfășurată despre ideile naționalității, nu e pericolul de către se primesc proiectul meu, ci pericolul e de către se primesc alu comisiunii centrale. (Aprobări. Miscare.)

Varietăți.

* * * Din România. Sub acestu titulu aflămu în „N. evang. Kirchenzeitung“ ca în Craiova au tenu predicatorii evangeliici nemtiescă a două conferințe. Eata ce se scrie în numita foia despre această conferință. În principalele dunarene merge trăba cu vieti a bisericășă a nemtilor evangeliici din mila lui Dumnedieu în unu modu prosperatorin și imbucurătoriu. De către în 1853 se aflau pre acestu teren largu numai doi preoti că în esilu, în anul 1865, eata ca să-a pututu tinenă la Belgradu primă conferință de pastori și în Septembrie a acestui anu se adunara în Craiova din diece, optu pastori. Ce haru se află în conferințele aceste pote apărtui numai acela, care a purtat ani indelungat o deregatorie plina de ostenele în strainatate, fără de comuniune (legatura) fratiescă. De aceea animile celor de satia au fostu pline de recunoștință intimă consiliului superiori bisericășă din Berlinu, carele purtându cu credință grigia de această „diasporă“ (participa mica răspîntă între o massa mare de omeni de alta credință) au înființată aceste conferințe.

Espune mai departe că în decursu de cinci dîle s'au tenu înainte de amădi conferințe speciale de preoti și după amădi conferințe comunale. Participarea a fostu viață și numerosă. Apoi continua:

„Din conferințele cercului mai angustu ale preotilor tenu înainte de amădi de însemnatu cu deosebire: pusetiunea preotilor fată cu legea română despre actul stării civile; periculul din negligerea limbii germane în comunități și mijloacele contra acestui periculu; primirea copiilor neevangelici, cu deosebire copii de ai israelitilor, în scăolele comunale s. a. În adunările comune se tienă discursuri despre imperatără lui Dumnedieu, despre viațuirea laolaltă a confessiunilor principale creștini și despre alte obiecte. Singuraleci pastori raportara despre comunele lor. De interesu deosebitu erau scările despre Admăcia în Dobrudjă, unde o colonia nemțească înconjurată de turci și de cerchesi se luptă în contra atacurilor interne și externe.

„Brailă și Ploiești cu Pitesti sunt cele din urma comune, ce s'au dobendit de la consiliul superiori bisericășă din Berlinu predicatorii sei. În Turnu-Severin se va găsi în dilele acestea o casă de rugaciune și ună de școală; pentru platirea detorielor ce se află inca în suma de 1000 fl. asupra acestei clădiri, se roagă pasteorele Pferschmann și Pferschmann de binevoitorii daritorii a fi și mai de parte sprinținitu (Aici face red. foie observarea că e gata a mijloci daruri lui Pasteor Pferschmann în Turnu-Severin).“

Până aci fătu susu citată. Noi din partea regretămu forte căndu vedem ca despre viața bisericășă a fratilor nostri de dincolo nu avem ocasiune de a înregistra nimică. Nu scim cui e de a se atribui ca în o tierra constitutiuale și cu instituții liberale nu vedem unu interesu mai viu către viața bisericășă, cu totă ca sunt destule ocasiuni însemnate, la cari vedem ca se face amintire, ca religiunei strămoșiescă și de a se multipli esință naționalitățile române. Mirarea noastră crește înse căndu cugelămu ca instituțiile bisericiei ortodoxe orientale dau dreptu sia căruia credincios de a luă parte la afacerile bisericășă și de alta parte căndu scim, ca totu acele instituții reclama dezvoltarea și propasirea chiară și pre cîmpulu sciencie.

18—3 Concursu.

Pentru ocuparea stațiunilor invetătorescă din comunele :

1. Sant-Andrasiu cu salariu anualu de 100 fl. v. a. doi stângini cubici de lemn, și cuartiru naturalu.

2. Chergesiu cu salariu anualu de 100 fl. v. a. 6 stângini cubici de lemn și cuartiru naturalu, se deschide concursu, doritorii de a ocupă aceste stațiuni voru adresă concursele loru la subscrisulu pâna la 1 Decembrie cu documentele: ca sunu de religiunea gr. or., ca au absolvat cursul pedagogicu ori clericale în instituții archieclesanu din Sabiu.

De v'a, 11 Noemvre 1868.
Inspectoratul districtual scolaru
gr-or. alu Devei.
Ioann Papiu,
Protopopu.

Nr. 25—3

Edictu

Dimitrie Lordachie Proca din Resnovu, carele acum de trei ani, au parasită cu necredință prelegiuită sa socie Ana nascuta Carstea care e din Cristianu, prebegindu în lume, și nescinduse locul aflatării lui, — după inca și prin Edictul din 26 martiu a. c. fu citatu, se mai citează și prin această, că în terminu de siése luni, dela datul de fată, sa se presentedie înaintea subscrisulu Scanu protopopescu, spre a stă fatia cu pomenită lui soție, și a respunde la invinuirile ce i se facu din partea acesteia, căci la din contra, și fără de densu se va decide procesulu matrimonial, urditu in contră lui — in scutulu S. S. canone bisericășă.

Dela scaunulu protopopescu alu Branului greco-oriental.

Zernesci in 10 Octombrie 1868.
Ioann Metianu,
Protopopu.

Burs'a de Vienn'a.

Din 23 Novembre (5 Dec.) 1868.

Metalicele 5%	57 80	Act. de creditu 241
Imprumut. nat. 5%	63 80	Argintulu 117 50
Actiile de banca	675	Galbinulu 5 62